

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 014731 14 U
Sarajevo, 06.05.2015.godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašarin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović, kao zapisničara u upravnom sporu tužitelja Vlada Brčko Distrikta, Odjeljenje – Odjel za obrazovanje, Bulevar mira broj 1, Brčko Distrikt BiH, protiv rješenja broj: UP1 03-1-37-1-152/13 od 15.11.2013. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH, ul. Vilsonovo šetalište broj 10, u upravnoj stvari zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.05.2015.godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje tužene broj: UP1 03-1-37-1-152/13 od 15.11.2013. godine, se poništava i predmet na vraća na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH broj i datum naveden u uvodu presude, usvojen je kao osnovan prigovor studenata Evropskog univerziteta studenata osnovnih studija I, II i III ciklusa, protiv Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenja – Odjela za obrazovanje, zbog obrade ličnih podataka studenata, te se nalaže Vladi Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenju – Odjelu za obrazovanje da se uzdrži od obrade ličnih podataka studenata Evropskog Univerziteta Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, na način da zahtjeva dostavu cjelokupnih personalnih dosjea studenata, matičnih knjiga studenata i Registra izdatih diploma, u originalu ili kopije istih, pa je obavezana Vlada Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje – Odjel za obrazovanje, da bez odlaganja izvrši upravnu mjeru iz stava II dispozitiva i o tome obavijesti Agenciju u roku od 15 dana.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog prekoračenja granica ovlaštenja, bitne povrede i nepravilne

primjene odredaba Zakona o zaštiti ličnih podataka i Zakona o visokom obrazovanju u Brčko Distriktu BiH i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe navodi da je rješenjem broj:UP-I-37-000204/11 od 28.12.2011. godine, kojim se odobrava osnivanje i početak rada Evropskog univerziteta u Brčko Distriktu, utvrđeno da su stvoreni uslovi za upis studenata prve godine, I, II i III ciklusa studija u školsku 2011/2012 godinu. Komisija za licenciranje nije razmatrala pokrivenost nastave nastavnicima i saradnicima za drugu i više godine studija, već samo za prvu godinu, i u skladu sa tim je dala preporuku da se odobri upis studenata u prvu godinu studija. Upravni nadzor je vršen u toku akademske 2012/2013 godine, dakle u vrijeme kada su studenti upisani u skladu sa rješenjem mogli biti maksimalno druga godina studija. Nasuprot ovoj činjenici, Evropski univerzitet u Brčko Distriktu je do danas izdao na stotine visokoškolskih diploma, o čemu je tužitelj obaviješten putem javnosti i pritužbi građana i pravnih lica. Kako je očigledno da je Evropski univerzitet mogao izdavati diplome smao ukoliko je studente u toku 2011/2012 i 2012/2013 godine, suprotno rješenju (dozvoli za rad) upisivao u završen godine studija, a ne u prvu godinu kako mu je to bilo odobreno i to na način da im je priznavao ispite položene na drugim visokoškolskim ustanovama, a zatim ih upisavao na godine studija za koje nije imao dozvolu, niti je nadležni organ utvrdio da ima potreban nastavni kadar, postavilo se pitanje da li je tim studentima uopće držana nastava i ispiti i ako jeste, ko ih je izvodio. Tužitelj je iz navedenih razloga odlučio da sprovede sveobuhvatana upravni nadzor nad radom ove visokoškolske ustanove, u skladu sa članom 33. Zakona o visokom obrazovanju Brčko Distrikta i da utvrdi da li, u kom broju i pod kojim uslovima je Evropski univerzitet, suprotno dozvoli za rad upisao veliki broj studenata u više godine studija u toku 2011/2012 i 2012/2013 godine, a što je i između ostalog predstavljalo svrhu upravnog nadzora – utvrđivanje zakonitosti rada ove ustanove. Imajući u vidu obim i ozbiljnost navedenog problema, aposlutno je neprihvatljiv stav tužene da samo uzimanje originala ili kopije personalnih dosjea studenata i ostale dokumentacije, predstavlja obradu ličnih podataka u većoj mjeri i obimu nego što je to potrebno. Tužena je potpuno zanemarila činjenicu da upravni nadzor nad zakonitošću procedura upisa studenata nije moguće utvrditi neposrednim uvidom u hiljade dokumenata, posebno u vremenski ograničenim uslovima, već isključivo detaljnim i sveobuhvatnim pregledom dokumentacije o studentima koja služi kao dokaz na koji način su ova lica stekla diplomu. Ukazuje i na rješenje Apelacione komisije Vlade Brčko distrikta od 15.08.2013. godine, u kojem je navdano da je opravdano da je prvostepeni organ zahtijevao dostavljanje traženih dokumenata, kako dosjea studenata, tako i dosjea zapsolenih, kao i na rješenje Apelacione komisije Vlade Brčko distrikta od 03.10.2013. godine, u kojem je zauzet stav da se ova vrsta nadzora obavlja na način da se kopira ili izuzme originalna potrebna dokumentacija i evidencija, te se podlije završetka uredno i u skladu sa zakonom i drugim propisima vrati na visokoškolsku ustanovu. Ističe i da Komisiji iz Odjeljenja za obrazovanje, koja je vršila nadzor nad radom evropskog univerziteta nije bilo dozvoljeno ni da u zapsinik, na licu mjesta, neposrednim uvidom u evidenciju izvrši popis studenata, već je isti od staren rektora zabranjen i sveden na puku formu uvida u više nego obimnu evidenciju i dokumentaciju. Tužena uopće nije bila upoznata sa situacijom koja je prethodila nalogu da Evropski univerzitet dostavi dokumentaciju, iz koga razloga ne stoji ni konstatacija tužene da je ista svrha mogla da e postigne neposrednim uvidom. Tužena je, suprotno cilju zbog kog su joj data ovlaštenja, a to je u prvom redu-zaštita zakonitosti i vladavine prava, obezvrijedio i banalizovao ne samo ovaj, već i dve druge upravne i inspeksijske nadzore nad radom visokoškolskih ustanova, a što predstvalja veliku opasnost po pravni poredak, zaštitu javnog interesa i zaštitu obrazovanja kao djelatnosti od općeg interesa. Tužena je osporenim aktom povrijedila odredbe Zakona o visokom obrazovanju Brčko Distrikta BiH, koji

predstavlja osnovni izvor prava u oblasti visokog obrazovanja. Ističe da tužitelj ne vrši inspekcijski, nego upravni nadzor, a koji se ne vrši neposrednim opažanjem i uvidom u dokumentaciju u prostorijama objekta nadzora, već se obavlja, kako je to propisano u članu 154. stav 6. Zakona o visokom obrazovanju, na način da se dostavi sva dokumentacija o radu objekta nadzora. Konačno je predložio da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu tužena je predložila da se tužba odbije kao neosnovana i potvrdi pobijano rješenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Sl. glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je tužena odlučujući o prigovoru studenata, predstavnik u Senatu Evropskog univerziteta studenata osnovnih studija I, II i III ciklusa, podnesenom protiv Vlade Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenja – Odjela za obrazovanje, ocijenila da je prigovor osnovan, te je naložila Vladi Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenju – Odjelu za obrazovanje da se uzdrži od obrade ličnih podataka studenata Evropskog Univerziteta Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, na način da zahtjeva dostavu cjelokupnih personalnih dosjea studenata, matičnih knjiga studenata i Registra izdatih diploma, u originalu ili kopije istih i obavezana je Vlada Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Odjeljenje – Odjel za obrazovanje da bez odlaganja izvrši upravnu mjeru iz stava II dispozitiva i o tome obavijesti Agenciju u roku od 15 dana. Tužena je ovako odlučila, jer se, po ocjeni tužene, samim uzimanjem originala ili kopije personalnih dosjea studenata, originala ili kopije matičnih knjiga studenata, originala ili kopije registra izdatih diploma ili uvjerenja o završenom studiju, originala ili kopija registra izdatih diploma ili uvjerenja o završenom postdiplomskom (magistarskim) studijima, original ili kopije Registra ili druge evidencije o odobrenim doktorskim disertacijama i originala ili kopije Registra priznatih visokoškolskih diploma, obrađuju lični podaci u većoj mjeri i obimu nego što je potrebno.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja u postupku koji prethodio donošenju osporenog rješenja, te propisa koji su primjenjeni u postupku rješavanja konkretne upravne stvari, osporeno rješenje je nepravilno i nezakonito, jer se temelji na povredi zakona. Naime, prema stanju spisa predmeta, nesporno proizilazi da je tužitelj, u skladu sa odredbom člana 154. stav 2. Zakona o visokom obrazovanju u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko Distrikta BiH“, broj 30/09), postupajući u skladu sa svojim zakonskim ovlaštenjima, vršio upravni nadzor nad radom visokoškolske ustanove, Evropskog univerziteta u Brčko Distriktu. Kako bi postupio u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, kojom je propisano da upravni nadzor nad radom visokoškolskih ustanova u pogledu primjene ovog zakona vrši Odjel za obrazovanje Vlade Brčko Distrikta BiH, odgovorni organi visokoškolske ustanove su u skladu sa odredbom stava 6. citiranog člana, obavezni na zahtjev Odjela za obrazovanje u zahtjevanom roku dostaviti sve tražene informacije i dokumente potrebne za izvršavanje njegovih dužnosti. Nadalje, odredbom člana 19. tačka g) citiranog zakona propisano je da visokoškolska ustanova, sukladno sa zakonom, statutom, drugim propisima i općim aktima, ima pravo i obavezu da kontinuirano razvija sistem kontrole i osiguranja kvaliteta kako bi se obezbijedio visok stupanj kvaliteta i postigli ciljevi djelatnosti visokog obrazovanja.

U vezi sa razrješenjem konkretne upravne stvari, nužno je imati u vidu propise Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj: 49/06 i 76/11) prema kojem je cilj ovog zakona, da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na tajnost u pogledu ličnih podataka koji se na njih odnose. Principi zakonite obrade ličnih podataka propisani su članom 4. do 21 ovog zakona. Prema članu 6. istog zakona, kontrolor može obradivati podatke bez saglasnosti nosioca podataka, ako između ostalih, vrši obradu ličnih podataka u skladu sa zakonom ili je obrada neophodna da bi se ispunile nadležnosti utvrdjene zakonom, odnosno, ako je obrada neophodna radi zaštite zakonitih prava i interesa koje ostvrauje kontrolor ili treća strana, i ako ova obrada ličnih podataka nije u suprotnosti sa pravom nosioca podataka da zaštiti svoj privatni i lični život, te ako je obrada ličnih podataka potrebna za ispunjenje zadatka koji se izvršava u javnom interesu. U skladu sa odredbom člana 14. Zakona o visokom obrazovanju Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, tužitelj je između ostalog nadležan da prati tok i razvoj djelatnosti visokog obrazovanja i predlaže mjere za njegovo unapređenje; vrši provjeru ispunjavanja uvjeta za početak rada i daljnji rad visokoškolske ustanove; donosi rješenje kojim se nalaže otklanjanje nedostataka u radu visokoškolske ustanove; donosi rješenje o zabrani obavljanja djelatnosti visokoškolske ustanove u slučaju neispunjavanja uvjeta za njen rad; vrši nadzor nad zakonitošću rada visokoškolske ustanove u oblasti visokog obrazovanja sukladno zakonu. Iz navedenog jasno proizlazi da je tužitelj, postupajući u skladu sa svojim dužnostima i ovlastima propisanim Zakonom o visokom obrazovanju Brčko Distrikta BiH, u cijelosti ispoštovao citirane zakonske odredbe, te da vršenjem obrade ličnih podataka na način kako to čini tužitelj, nije od strane tužitelja vršena obrada podataka u većoj mjeri i obimu nego što je to potrebno. Tužena, prema ocijeni ovog vijeća, također pogrešno zaključuje da Zakonom o visokom obrazovanju Brčko Distrikta, nije u potpunosti taksativno nabrojana dokumentacija koju je visokoškolska ustanova dužna dostaviti tužitelju, potrebnu za izvršavanje njegove dužnosti, zbog čega je obaveza tužitelja da kao kontrolor ličnih podataka obrađuje minimalan obim podataka koji je neophodan za ispunjenje konkretne svrhe. Naime, citiranom odredbom člana 154. stav 6. jasno je propisano da se tužitelju na njegov zahtjev moraju dostaviti sve tražene informacije i dokumenti, potrebni za izvršavanje njegove dužnosti. Sem toga, navedena obaveza visokoškolskih ustanova, u pogledu dostavljanja svih traženih informacija i dokumenata, prema nalaženju ovog vijeća, predstavlja legitiman cilj od javnog interesa, obzirom da se njime želi postići da visokoškolske ustanove svoju djelatnost obavljaju u skladu sa zakonom, statutom, drugim propisima i općim aktima.

Osim toga, pristup informacijama koje su pod kontrolom javnih organa na navedeni način, u skladu je i sa ciljevima Zakona o slobodi pristupa informacijama u Bosni i Hercegovini (Službeni glasnik BiH broj: 28/00), prema kojim principima između ostalog, informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju javno dobro od vrijednosti i da javni pristup ovim informacijama promoviše veću transparentnost i odgovornost tih javnih organa, te da su ove informacije neophodne za demokratski proces, u skladu s kojim su dužni postupati javni organi na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine. Na osnovu svega navedenog, ovo vijeće je stanovišta da je pri rješavanju konkretne upravne stvari, tužena Agencija za zaštitu ličnih/osobnih podataka u Bosni i Hercegovini, pogrešno primijenila materijalno pravo iz čega je izveden pogrešan zaključak, zbog čega je osporeno rješenje trebalo poništiti i predmet vratiti tuženom na ponovno odlučivanje pri tome imajući u vidu na ukazane povrede materijalnog prava, a posebno ostvarenje legitimnog cilja, neophodnog u demokratskom društvu i pravila postupka propisanih Zakonom o visokom obrazovanju u Brčko Distriktu BiH..

Iz svega navedenog, ovaj sud je primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Natalija Peštović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Brahimir Orašanin

